EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.11.2020
COM(2020) 715 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelse og forvaltning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug

{SWD(2020) 266 final} - {SWD(2020) 267 final}

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelse og forvaltning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug

1. Indledning

Direktiv 2000/14/EF om udendørs støjemission[1] ("direktivet") blev vedtaget den 8. maj 2000 og trådte i kraft den 3. januar 2002. EU's retlige rammer for støjemission fra maskiner til udendørs brug blev indført ved sammenlægning af syv særskilte produktdirektiver og to direktiver om prøvningsprocedurer[2].

Ifølge direktivets artikel 20 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om Kommissionens erfaringer med gennemførelsen og forvaltningen af direktivet. Efter alle de nødvendige høringer, særlig med det udvalg, der er nedsat ved direktivets artikel 18, skal Kommissionen forelægge sine konklusioner og eventuelle ændringer af dette direktiv.

På dette grundlag har Kommissionen evalueret direktivet i den periode, hvor det har fundet anvendelse. I forbindelse med evalueringen blev resultaterne af direktivet vurderet på grundlag af dets virkningsfuldhed med hensyn til at opfylde målene, dets effektivitet (med fokus på at undersøge de lovgivningsmæssige — herunder de administrative — omkostninger og fordele) og mulighederne for forenkling og forbedring, dets sammenhæng med anden EU-lovgivning, dets relevans i forhold til de interesserede parters behov og dets EU-merværdi.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug (EFT L 162 af 3.7.2000, s. 1), ændret ved direktiv 2005/88/EF (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 44), ved forordning (EF) nr. 219/2009 (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 109) og ved forordning (EU) 2019/1243 (EUT L 198 af 25.7.2019), med berigtigelse i EUT L 165 af 17.6.2006, s. 35 (2005/88/EF). Oprindelig tekst: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex:32005L0088, konsolideret tekst: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:02000L0014-20190726. Kommissionens sektorwebsted om støjemission fra maskiner til udendørs brug: https://ec.europa.eu/growth/sectors/mechanical-engineering/noise-emissions_en.

[2] Rådets direktiv 79/113/EØF af 19. december 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bestemmelse af støjemissionen fra entreprenørmateriel (EFT L 33 af 8.2.1979, s. 15),
Rådets direktiv 84/532/EØF af 17. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om fælles bestemmelser for entreprenørmateriel (EFT L 300 af 19.11.1984, s. 111),
Rådets direktiv 84/533/EØF af 17. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladeligt lydeffektniveau for motorkompressorer (EFT L 300 af 19.11.1984, s. 123),
Rådets direktiv 84/534/EØF af 17. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladeligt lydeffektniveau for tårnkraner (EFT L 300 af 19.11.1984, s. 130),
Rådets direktiv 84/535/EØF af 17. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladeligt lydeffektniveau for elektriske svejseaggregater (EFT L 300 af 19.11.1984, s. 142),
Rådets direktiv 84/536/EØF af 17. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladeligt lydeffektniveau for generatoraggregater (EFT L 300 af 19.11.1984, s. 149),
Rådets direktiv 84/537/EØF af 17. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladeligt lydeffektniveau for håndbetjente betonbrækkere og pikhamre (EFT L 300 af 19.11.1984, s. 156),
Rådets direktiv 84/538/EØF af 17. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladeligt lydeffektniveau for plæneklippere (EFT L 300 af 19.11.1984, s. 171),
Rådets direktiv 86/662/EØF af 22. december 1986 om begrænsning af støjemissionen fra hydrauliske gravemaskiner, gravemaskiner med tove, dozere og læssere samt gravelæssemaskiner (EFT L 384 af 31.12.1986, s. 1).

Til støtte for evalueringen blev der anvendt forskellige datakilder, der blev gennemført flere høringer af medlemsstater og interesserede parter i de relevante arbejdsgrupper, og der blev gennemført adskillige undersøgelser med henblik på at indsamle ajourførte oplysninger om maskinernes ydeevne inden for anvendelsesområdet og undersøge behovet og muligheden for revision:

- "*Study on the experience in the implementation and administration of Directive 2000/14/EC relating to the noise emission in the environment by equipment for use outdoors*" ("NOMEVAL"-undersøgelsen)[3] i 2007
- "*Impact assessment on possible policy options for reviewing the Outdoor Equipment Noise Directive*" ("ARCADIS"-undersøgelsen)[4] i 2009
- "*Study on the merger of the Directive on noise from outdoor equipment, 2000/14/EC, with the Machinery Directive, 2006/42/EC*" ("CEPS-undersøgelsen")[5] i 2013
- "*Study on the experience in the implementation and administration of Directive 2000/14/EC relating to the noise emission in the environment by equipment for use outdoors*" ("ODELIA"-undersøgelsen)[6] i 2015-2016
- "*Supporting study for an evaluation*[7] *and impact assessment*[8] *of Directive 2000/14/EC on noise emission by outdoor equipment*" ("VVA-undersøgelsen") i 2017-2018.

Resultaterne af evalueringen indgår i et specifikt arbejdsdokument ("SWD"), der ledsager denne rapport.

2. Direktivets mål og vigtigste bestemmelser

I direktivet fastlægges de retlige rammer for harmonisering af regler og procedurer vedrørende støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug, der markedsføres i EU. Det har til formål at beskytte borgernes sundhed og velbefindende samt at beskytte miljøet ved at reducere støjemissionen fra maskiner til udendørs brug og at bidrage til et velfungerende indre marked ved at harmonisere kravene til maskiner til udendørs brug med hensyn til støjemission med henblik på at undgå hindringer for den frie bevægelighed for sådanne maskiner.

Direktivets hovedmål er:

- at sikre fri bevægelighed for maskiner til udendørs brug inden for EU's indre marked

[3] http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/1639/attachments/1/translations/en/renditions/pdf.

[4] https://ec.europa.eu/docsroom/documents/1635/attachments/1/translations/en/renditions/pdf.

[5] http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/4985/attachments/1/translations/.

[6] http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/18281/attachments/1/translations/.

[7] https://publications.europa.eu/en/web/eu-law-and-publications/publication-detail/-/publication/90f4d795-e192-11e8-b690-01aa75ed71a1.

[8] https://publications.europa.eu/en/web/eu-law-and-publications/publication-detail/-/publication/69de2e48-e17d-11e8-b690-01aa75ed71a1.

- at reducere det tilladelige støjniveau for sådanne maskiner for at beskytte borgernes sundhed og velbefindende samt beskytte miljøet
- at oplyse offentligheden om støj fra sådanne maskiner og derved fremme mindre støjende maskiner og forbedre forbrugernes mulighed for at vælge.

Direktivet indeholder detaljerede støjmålemetoder og prøvningskoder (ved at henvise til europæiske og internationale standarder), harmoniserede støjgrænser for en endelig liste over maskiner, procedurer for overensstemmelsesvurdering samt mærkningskrav.

Direktivet omfatter 57 typer maskiner til udendørs brug, som er defineret i bilag I, og hvoraf der er fastsat støjgrænser for 22 typer (artikel 12), og kræver en specifik støjmærkning for alle maskintyper (artikel 13). Disse maskiner kan inddeles i otte grupper:

I. Rengøringsmaskiner

II. Maskiner til bygge- og anlægsarbejde

III. Haveredskaber

IV. Læsse- og løfteudstyr

V. El-generatorer og køleanlæg

VI. Pumpe- og sugeudstyr

VII. Snescootere og pistemaskiner

VIII. Indsamling, forarbejdning og genanvendelse af affald

Direktivet omfatter maskiner både til professionel og privat brug. Inden for kategorierne rengøring, bygge- og anlægsarbejde, læsse- og løfteudstyr, el-generatorer og køleanlæg samt kategorien for indsamling, forarbejdning og genanvendelse af affald anvendes størstedelen af maskinerne af fagfolk. I kategorierne haveredskaber og pumpe- og sugeudstyr anvendes alle typer af både fagfolk og private brugere. Typisk anvendes større og dyrere maskiner af fagfolk.

3. Omsætning til national lovgivning og gennemførelse

For at gøre det muligt at nå målene harmoniserede direktivet visse aspekter af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende støjemissioner fra maskiner til udendørs brug. Direktivets bestemmelser måtte derfor efter vedtagelsen den 8. maj 2000 omsættes til national lovgivning og gennemføres af medlemsstaterne: De nødvendige nationale lovbestemmelser skulle være omsat senest den 3. juli 2001 og skulle anvendes fra den 3. januar 2002.

Direktivet er blevet omsat og gennemført fuldt ud i medlemsstaterne. Der er ikke konstateret væsentlige problemer med omsætningen af direktivets bestemmelser i national lovgivning eller med gennemførelsen. Dette er navnlig tilfældet for så vidt angår bestemmelserne om markedsføring og de dermed forbundne forpligtelser for producenter og bemyndigede repræsentanter, medlemsstaternes rolle og ansvar, procedurer og organer for overensstemmelsesvurdering samt indsamling af støjdata.

Der er derimod konstateret visse forskelle med hensyn til markedsovervågning, navnlig omfanget og overvågningen af aktiviteter på tværs af medlemsstaterne. Denne situation afhænger hovedsagelig af manglen på tilstrækkelige midler til dette specifikke område sammenlignet med andre regulerede områder i EU's harmoniseringslovgivning i det indre marked.

Men der er ikke indledt nogen traktatbrudssager mod medlemsstater. Proceduren for håndtering af maskiners manglende overensstemmelse i direktivets artikel 9 fandt heller ikke anvendelse.

Gennemførelsen og forvaltningen af direktivet understøttes af veletablerede sektorspecifikke arbejdsgrupper med deltagelse af repræsentanter for alle relevante aktører på EU-plan: medlemsstater, bemyndigede organer, standardiseringsorganer og organisationer for interesserede parter fra industrien, forbrugere, miljøorganisationer osv.:

- udvalget i forbindelse med direktivet om støjemission ved udendørs brug, som er nedsat i henhold til direktivets artikel 18 ("OND-udvalget")
- arbejdsgruppen under udvalget i forbindelse med direktivet om støjemission ved udendørs brug ("OND-arbejdsgruppen"), som nu er Kommissionens ekspertgruppe om støjemission ved udendørs brug[9]
- den administrative samarbejdsgruppe af markedsovervågningsmyndigheder inden for området omfattet af direktivet om støjemission ved udendørs brug ("OND AdCo") samt
- den europæiske koordineringsgruppe af bemyndigede organer inden for området omfattet af direktivet om støjemission ved udendørs brug ("OND NB" eller "Støjorganet").

For at hjælpe producenter og andre relevante aktører med at overholde forpligtelserne i artikel 16 i direktivet for så vidt angår indsamling af støjdata har Kommissionen opbygget og forvalter "NOISE Application", som er en database med oplysninger om EF-overensstemmelseserklæringen for maskiner, der markedsføres.

4. Evalueringens vigtigste resultater

Rapporten afspejler de vigtigste resultater af evalueringen af direktiv 2000/14/EF om støjemission ved udendørs brug. De nærmere oplysninger om evalueringen indgår i det arbejdsdokument ("SWD"), der ledsager denne rapport.

4.1. Direktivets virkningsfuldhed

Med hensyn til direktivets virkningsfuldhed med hensyn til at nå målene, navnlig reduktion af støjemissionsniveauerne for maskiner til udendørs brug inden for anvendelsesområdet, viste evalueringen, at disse niveauer er faldet i løbet af de sidste 20 år. Ikke desto mindre ligger

[9] Kommissionens ekspertgruppe om støjemission ved udendørs brug (E03673): https://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=3673.

flere af de pågældende maskiner over det lydeffektniveau, der betragtes som farligt for hørelsen og den generelle sundhedstilstand (anslået til 90 dB), hvilket tyder på, at der er plads til forbedringer.

Forbrugeradfærden påvirkede også direktivets virkningsfuldhed. En proaktiv holdning og større bevidsthed kunne have fået forbrugerne til at foretrække mindre støjende maskiner, hvorved markedet kunne presses til at se bort fra mere støjende modeller. Lovbestemmelserne i sig selv viste sig at være utilstrækkelige til at motivere forbrugerne til at købe mindre støjende maskiner. Ikke-professionelle købere og brugere af maskinerne under direktivets anvendelsesområde mangler stadig viden om og kendskab til støjemissioner, og støjmærkningen alene er ikke nok til at påvirke forbrugernes valg.

I betragtning af den lave markedsefterspørgsel efter mindre støjende maskiner ville producenterne, hvis direktivet ikke fandtes, dirigere FoU-investeringer i retning af de produktegenskaber, som er mere attraktive for forbrugerne (f.eks. ydeevne, sikkerhed, energieffektivitet). Selv om den teknologiske udvikling under alle omstændigheder kunne føre til forbedringer af støjemissionerne (f.eks. for elmotorer), tvang direktivet producenterne til at investere i forskning og udvikling af særligt design, mekanismer og strategier til reduktion af støjemissioner fra maskiner til udendørs brug. Dette er navnlig tilfældet for maskiner, der er omfattet af obligatoriske støjgrænser (artikel 12), mens direktivet for så vidt angår maskiner, for hvilke der kun gælder støjmærkning (artikel 13), ikke var tilstrækkeligt til at tilskynde producenter til at udvikle mindre støjende varer i samme omfang.

Hertil kommer, at mangler i markedsovervågningen, som for det meste skyldes, at der ikke er afsat tilstrækkelige midler til dette specifikke område, også svækker evnen til at opfylde direktivets mål. Selv om direktivet ikke nåede sit fulde potentiale, er de borgere, der udsættes for støjemissioner fra maskiner til udendørs brug, dog stadig bedre beskyttet i forhold til, hvordan de ville have været uden direktivet.

Med hensyn til at sikre et indre marked for maskiner til udendørs brug ved at forebygge hindringer for den frie bevægelighed for sådanne maskiner forenklede direktivet de eksisterende retlige rammer. Dette skabte større klarhed og forbedrede alle de interesserede parters aktiviteter. Hertil kommer, at direktivet forhindrede, at der blev indført forskellige bestemmelser på nationalt plan, som kunne have hindret, at de pågældende maskiner blev markedsført inden for EU.

4.2. Direktivets effektivitet

Hvad angår effektivitet i gennemførelsen af direktivet, er der blevet konstateret forskellige typer omkostninger og fordele i evalueringen. Blandt de fordele, direktivet medfører, er de sundheds- og miljømæssige fordele de mest indlysende og betydningsfulde. Selv om de interesserede parter bemærker de positive virkninger af at sikre en harmoniseret regulering i EU og giver udtryk for en vis bekymring med hensyn til virkningen af strengere støjgrænser inden for EU end uden for EU, ser de ikke nogen væsentlig virkning på deres forretning med hensyn til intern eller ekstern handel.

I og med at den nuværende klassificering og gruppering af varer omfatter mange forskellige typer maskiner og versioner af samme type, kan det være vanskeligt for producenterne at forstå, om en vare faktisk er omfattet af direktivet.

I de procedurer for overensstemmelsesvurdering, der er fastsat i direktivet, tages der behørigt hensyn til producenternes forskellige behov, selv om den manglende mulighed for en intern kontrolprocedure for certificering ("selvevaluering") af maskiner i henhold til artikel 12 af producenterne anses for at være en begrænsning og af forbrugerne og markedsovervågningsmyndighederne for at være en garanti. I nogle lande er der ikke etableret bemyndigede organer, der er kompetente til at udføre de påkrævede procedurer, hvilket udgør en hindring for producenter, der skal søge den nødvendige ekspertise i de øvrige medlemsstater.

Omkostningerne til overensstemmelsesvurdering udpeges som en af de største omkostninger for producenterne. Navnlig øges sådanne omkostninger for virksomheder, der skal prøve separat for både direktivet og anden EU-lovgivning, mere generelt maskindirektivet. Ikke desto mindre skal behovet for at have passende procedurer for overensstemmelsesvurdering hænge sammen med den stadig utilstrækkelige markedsovervågning, i OND-sektoren og i andre som et horisontalt tema, hvilket påpeges i "støtteundersøgelsen" og andre kilder.

De nuværende prøvningskoder og målemetoder for størstedelen af de maskiner, der er omfattet af direktivet, er ikke i overensstemmelse med den teknologiske udvikling og vil skulle revideres. Desuden kan manglen på en klar og ensartet procedure til bestemmelse af måleusikkerhed i henhold til direktivet medføre en uoverensstemmelse mellem de garanterede effektniveauer, afhængigt af hvem der foretager målingen.

Selv om "NOISE Application"-databasen ikke er særligt udgiftstung, har den betydelige driftsmæssige begrænsninger (ukorrekte eller ufuldstændige registrerede data, forskellige typer af maskiner, der ikke er klart defineret, manglende tekniske parametre for maskiner på markedet osv.). De fleste interesserede parter mente derfor, at værktøjet var besværligt og ikke helt pålideligt med hensyn til input og output.

Forskning og udvikling er et andet dyrt element i direktivet med anslåede årlige omkostninger på omkring 40 mio. EUR til 120 mio. EUR. Det skal dog bemærkes, at selv om øgede FoU-omkostninger utvivlsomt er en følge af direktivet, bør disse ikke betragtes som et rent negativt element, da der er objektive fordele i form af maskiner med bedre ydeevne.

4.3. Direktivets relevans

Med hensyn til direktivets relevans bekræftede evalueringen, at dets oprindelige mål er lige så gyldige i dag, som da det først blev foreslået. Navnlig er målene om at sikre fri bevægelighed for maskiner til udendørs brug, at reducere de tilladte støjniveauer for at beskytte borgernes sundhed og velbefindende og beskytte miljøet samt at oplyse offentligheden om sådanne støjemissioner fortsat fuldt ud relevante. Da direktivet trådte i kraft, udfyldte det et eksisterende hul hvad angår beskyttelse af borgere, der udsættes for støjemissioner fra maskiner til udendørs brug, som betjenes af andre brugere, hvad enten de er private eller fagfolk.

Ifølge de oplysninger, der er indsamlet gennem forskellige kilder i de år, hvor direktivet har fundet anvendelse — herunder de undersøgelser, der er foretaget, høringerne af interesserede parter og "NOISE Application"-databasen — anslås det, at direktivet for maskiner i henhold til artikel 12 har resulteret i en reduktion af støjemissionsniveauer udtrykt som lydeffektniveau på mellem 2 og 3 dB[10].

Tyve år efter direktivets indførelse har den voksende urbanisering og den efterfølgende øgede konstruktion af vej- og bygningsinfrastrukturen ført til anvendelse af flere maskiner til udendørs brug og dermed også til øget støj. Der er navnlig sket en voldsom stigning i mængden af forbrugerudstyr som følge af billige varer, der er tilgængelige på internettet og i supermarkeder.

Denne stigning i antallet af maskiner på markedet og i anvendelsen har haft en udlignende virkning på direktivets positive virkning med hensyn til at reducere støjemissionsniveauer, hvilket har skabt et nyt behov for at lægge pres på producenterne for at få dem til at fremstille mindre støjende maskiner. Dette pres kan komme fra to steder: markedet eller lovgivningen. Da der ikke findes nogen markedsefterspørgsel efter mindre støjende maskiner, er det stadig op til lovgiveren at fastsætte grænser for støjemissioner fra maskiner til udendørs brug, der sikrer borgernes sundhed og velbefindende.

Med hensyn til industrien medførte direktivet og de strengere grænser, til trods for at direktivet imødekom behovet for harmonisering og retssikkerhed i hele EU, og ud fra et internationalt handelsperspektiv, ikke væsentlige fordele, og de har heller ikke bidraget til overholdelse af udenlandsk lovgivning. Næsten ingen af de interesserede parter går imidlertid ind for at ophæve direktivet i betragtning af den potentielle risiko for, at der udvikles flere nationale standarder.

Et aspekt, som nogle interesserede parter anså for ikke at være i fuld overensstemmelse med industriens aktuelle behov, er overensstemmelsesvurderingen udført af en tredjepart. De gør gældende, at virksomhederne ved direktivets ikrafttræden manglede den specifikke viden, der er nødvendig for at måle støjemissioner, og bemyndigede organer fik til opgave at udføre overensstemmelsesvurderingen. I dag har mange producenter de nødvendige færdigheder til selv at foretage målingerne og kan forlade sig på en selvevaluering i stedet for en overensstemmelsesvurdering udført af en tredjepart.

4.4. Direktivets sammenhæng

For så vidt angår direktivets sammenhæng og komplementaritet med anden EU-lovgivning, blev der konstateret visse problemer for producenterne, som følger af forskellige krav i andre retsakter, der gælder for de samme maskiner. Navnlig betyder forskelle i kravene i sammenligning med maskindirektivet 2006/42/EF, at visse maskiner skal prøves to gange, mens kravene i forordning (EU) 2016/1628 om mobile ikkevejgående maskiner vedrørende emissioner gør det vanskeligt for visse maskiner at overholde begge dele. Den manglende

[10] "Decibel" (dB) er en måleenhed, der giver udtryk for det logaritmiske forhold (til base 10) mellem to fysiske mængder af samme størrelse, i dette tilfælde lydeffekt. Eftersom decibelskalaen er logaritmisk og ikke lineær, svarer en reduktion på 1 dB af lydeffektniveauet til en reduktion på omkring 21 % af støjemissionen, og en reduktion på 3 dB svarer til en reduktion på omkring 50 % af støjemissionen.

måleusikkerhed i direktivet gør, at de garanterede effektniveauer kan variere, afhængigt af hvem der foretager målingen.

Ikke desto mindre blev det i evalueringen anerkendt, at direktivet er en sammenhængende del af et bredere, omfattende net af lovgivning om ekstern støj i EU.

I visse medlemsstater understøttes direktivet af frivillige nationale incitamentsordninger, der er rettet mod at øge kendskabet til støjniveauer og værdien af at producere og købe mindre støjende maskiner.

For så vidt angår direktivets eksterne sammenhæng og komplementaritet med national eller international lovgivning uden for EU, er der ikke konstateret nogen større vanskeligheder med hensyn til forholdet mellem direktivet om støjemission og lovgivning uden for EU.

4.5. *Direktivets EU-merværdi*

Med hensyn til direktivets EU-merværdi og de resultater, der er opnået i forbindelse med de strategiske mål, blev der med direktivet, på trods af dets begrænsninger, opnået en række afgørende resultater, som ellers ikke ville have forekommet. En EU-tilgang er derfor stadig det mest hensigtsmæssige svar, og der er større sandsynlighed for, at en sådan tilgang sikrer opfyldelsen af direktivets mål, end at de nationale tilgange gør det.

Faktisk forhindrede direktivet udbredelsen af forskellige nationale bestemmelser, og der er en opfattelse af, at nye nationale bestemmelser kunne være gennemført uden direktivet. Som følge af direktivets krav er støjniveauet faldet i de sidste tyve år på trods af den manglende markedsefterspørgsel.

Selv om de nuværende støjgrænser og målemetoder muligvis ikke er i overensstemmelse med det aktuelle tekniske niveau, er producenterne i henhold til direktivet stadig forpligtet til at balancere forskningen i maskiner med højere ydeevne med direktivets krav for så vidt angår støjemissioner. Eftersom forbrugerne ikke lægger noget pres på markedet, er det uden direktivet sandsynligt, at producenter af maskiner til udendørs brug ville se bort fra dette aspekt til fordel for andre egenskaber. Af alle disse grunde gik ingen af de hørte interesserede parter ind for at ophæve direktivet.

5. Konklusioner og det videre forløb

På baggrund af ovenstående er resultatet af evalueringen positivt: Den overordnede konklusion er, at direktivet generelt anses for at være virkningsfuldt, effektivt, relevant og sammenhængende og har EU-merværdi. Faktisk forenklede direktivet de eksisterende lovgivningsmæssige rammer, hvorved der blev skabt større klarhed for alle interesserede parter. Direktivet bidrog effektivt til at reducere støjemission fra maskiner til udendørs brug og sikrede, at producenterne investerer i forskning og udvikling af særligt design, mekanismer og strategier til reduktion af støjemissioner fra maskiner til udendørs brug. På grund af den manglende markedsefterspørgsel efter mindre støjende maskiner og de begrænsede nationale incitamenter er direktivet stadig den primære drivkraft for støjreduktion for denne type maskiner.

Ikke desto mindre er der en række kritiske aspekter, der påvirkede gennemførelsen af direktivet, hvilket kan føre til en mulig anvendelse af de beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er fastsat i direktivet, eller et behov for en eventuel revision. Dette vedrører navnlig den manglende tilpasning til den tekniske udvikling af direktivets vigtigste elementer:

- anvendelsesområdet for og navnlig listerne over de pågældende maskiner til udendørs brug og deres definitioner samt omfanget af kravene for hver type maskine (som er omfattet af støjgrænser eller kun støjmærkning).
- støjgrænserne for specifikke typer maskiner til udendørs brug på grundlag af de foreliggende oplysninger om deres tekniske og økonomiske gennemførlighed inden for det overordnede mål om fortsat reduktion af støjemissionen ved kilden.
- de nuværende prøvningskoder og målemetoder for størstedelen af de maskiner, der er omfattet af direktivet, er ikke i overensstemmelse med den teknologiske udvikling og vil skulle revideres. I henhold til artikel 18, litra a), i direktivet om støjemission (ændret ved forordning (EU) 2019/1243) tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18b vedrørende ændring af bilag III med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling af de metoder til måling af luftbåren støj, der anvendes til bestemmelse af lydeffektniveauet for maskiner, der er omfattet af direktivet. Kommissionen har endnu ikke udøvet sin ret til at ændre bilag III, og der er behov for en tilpasning til den teknologiske udvikling[11].
- de relevante procedurer for overensstemmelsesvurdering, tilpasning af dem til eventuelle ændringer i anvendelsesområdet og støjgrænserne, idet der også tages hensyn til relevansen og virkningen af forskellige løsninger baseret på "selvevaluering" (procedurer baseret på intern kontrol) og "tredjeparts" intervention (procedurer, der kræver deltagelse af et bemyndiget organ), samt forholdet til de stadig aktuelle huller i markedsovervågningen.
- forpligtelsen til at indsamle støjdata og det dertil knyttede værktøj til håndtering af en sådan forpligtelse under hensyntagen til de problemer, der opstår som følge af driften og effektiviteten af "NOISE Application"-databasen samt
- tilpasning til den nye lovgivningsmæssige ramme med de relevante bestemmelser i afgørelse nr. 768/2008/EF om erhvervsdrivende, markedsovervågning, bemyndigede organer, overensstemmelsesvurdering osv.

Utilstrækkelig markedsovervågning er også en faktor, der underminerer virkningsfuldheden af direktivets hovedmål, navnlig med hensyn til juridisk og teknisk overensstemmelse for varer, der markedsføres i EU, samt EU-erhvervsdrivendes konkurrenceevne.

Med hensyn til sidstnævnte betænkelighed vil Kommissionen intensivere sin koordineringsindsats gennem de forskellige sektorspecifikke arbejdsgrupper (udvalget og ekspertgruppen) til støtte for anvendelsen af direktivet med henblik på at sikre aftalte og

11 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1243 af 20. juni 2019 om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 241).

harmoniserede tilgange til gennemførelse og håndhævelse af lovgivningen og til at yde passende vejledning til interesserede parter. Kommissionen vil navnlig fortsætte med nøje at overvåge håndhævelsen af direktivet i alle medlemsstaterne og aktiviteterne i den sektorspecifikke administrative samarbejdsgruppe samt foreslå og støtte en samordnet indsats inden for rammerne af samarbejdet mellem de kompetente markedsovervågningsmyndigheder. Kommissionen bemærker også, at den nyligt udstedte forordning (EU) 2019/1020 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse[12] blandt andet har til formål at styrke de nationale myndigheders og toldernes kontrol for at forhindre, at usikre varer markedsføres i Unionen.

[12] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).